

Jeg erkender imidlertid, at det kan være, at Forholdene ville udvikle sig saaledes, at han vil faa Ret, at det, da de udenlandske Selskaber ere de danske saa meget overlegne i Forretningsdygtighed og Reklame, kan lykkes dem at faa en stærk Tilslutning i Befolkningen ved Tegning af Livsforsikringspolicer, men jeg tror ikke, at det gaar saaledes. Jeg tror, at de danske Selskaber ville paa Grundlag af det Forslag, som nu foreligger, og som formentlig bliver til Lov i denne Samling, have et saa godt Rygstød i deres Arbejde for at fremme Livsforsikringstanken herhjemme, at det vil vise sig tilstrækkeligt. Et maa det ærede Medlem for Slagelse ikke glemme, at der er opnaaet ganske betydeligt, naar dette Forslag bliver til Lov, alene derved, at de danske Selskaber sættes under Statskontrol, og at de udenlandske Selskaber ogsaa komme under Kontrol, hvad der slet ikke finder Sted nu. At sige, at de 100,000 Kr. aldeles ikke spille nogen Rolle, er dog noget for flot. Det er ikke saa let for usolide udenlandske Selskaber, der ere daarligt funderede, at henlægge en Sum af 100,000 Kr. i Nationalbanken. Der var ogsaa andre Ting, som jeg tillige med min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum), kunde have ønsket medtagne under dette Lovforslag. Jeg skal saaledes her nævne, at jeg havde gerne set, at Statsanstalten, som i og for sig ikke profiterer ved dette Lovforslag, var bleven forskaanet for at betale de 2 p. m., som den skal af med til Dækning af Udgifterne ved Forsikringsraadet. Naar jeg ikke har stillet Forslag i den Retning, er det, fordi der ikke i Udvalget var Stemning derfor. Som Helhed betragtet maa dette Lovforslag siges at være vel egnet som et Forsøg. Det er jo kun en Forsøgslov, der staar udtrykkelig, at den skal revideres i 1911 og først træde i Kraft den 1. Januar 1905. Skulde det vise sig, at man har taget fejl med Hensyn til de udenlandske Selskaber, saa er man jo nu inde paa en Lovgivning paa dette Omraade, og det vil saa ikke være vanskeligt at gaa videre og at stramme Forholdene over for de udenlandske Selskaber. Havde man derimod nu forlangt et langt større Depositum, og det efter 5 Aars Forløb skulde vise sig, at det var unødvendigt og for højt, er det vanskeligere at gaa ned med Kravet om Depositummets Højde, end det er at gaa op med det. Jeg anbefaler altsaa paa egne og paa min Partigruppes Vegne dette Forslag til Vedtagelse.

Formanden: Ændringsforslagene under Nr. 7 og 8 er tagne tilbage, maa jeg spørge, om nogen optager dem?

Nielsen-Grøn: Ja!

Lange: I Anledning af den ærede sidste Talers Udtalelser skal jeg kun bemærke, at jeg udtrykkelig har sagt, at jeg godt ved, at der er forlangt Kontrol lige over for udenlandske Selskaber, men jeg har hævdet og hævdet fremdeles, at 100,000 Kr. som Depositum ikke har nogen nævneværdig Betydning. Hvis et Selskab her i Landet har tegnet for saa store Beløb, at det paa en given Dag skylder de forsikrede 4—5 Mill. Kr., turde det dog være sikkert, at jet Beløb af 100,000 Kr. ikke spiller nogen Rolle til Fordeling, naar der er Tale om saa store Tab. Naar det ærede Medlem udtalte, at han mente, at man ved Lovens Revision 1911 kunde faa Ændringer paa dette Omraade, saa kan det ikke tilfredsstille mig. Hvis der nemlig ikke kommer noget Krak mellem de udenlandske Selskaber i Løbet af de Aar, vil det ganske simpelt ikke blive forlangt, saa siger man, det er gaaet alligevel, der er ingen Risiko, men hvis der efter 1911 kommer et Krak af større eller mindre Betydning, saa er det bagefter, naar Loven ikke er forandret. Naar man lader Sverige og Norge ude af Betragtning og siger, at de skulle stille samme Depositum her i Landet, som vi skulle stille der, saa skifter man Sol og Vind lige, men naar der f. Eks. er Tale om tyske Selskaber, og Tyskland af vore Selskaber forlanger store Deposita i Forhold til det tegnede Beløb, saa have vi dog ingen Grund til at sige til Tyskland og andre Lande: hos os kunne I komme billig til at tegne Forsikringer, vi forlange kun stillet et Depositum af 100,000 Kr. Men at 100,000 Kr. ikke forslaar til Dækning af Tab paa Millioner, turde dog vel nok være givet.

Nielsen Grøn: Til 2den Behandling havde det ærede Medlem for Roskilde (Rosleff) og jeg støttet den ærede sidste Taler med Hensyn til Forslaget under Punkt 7. Naar vi ikke ere med nu, men have trukket os tilbage i Udvalget, er det af den simple Grund, at vi synes, at Udvalget har vist sig saa hensynsfuldt lige over for os og de Selskaber, som nu bestaa, og som vi gerne ville have gjort saa gode og dygtige som muligt, derved at Udvalget er gaaet med til et Ændringsforslag under Nr. 18 til § 60. Jeg kan derfor ikke se